

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobce: K. D. T.**, nar. „X“, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, trvale bytem „X“, naposledy hlášen na adrese „X“, zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, AK Čechovský & Václavek, s.r.o., se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti **žalované: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, P.O.Box 78, 130 51 Praha 3, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.8.2015, č.j. CPR-22447-3/ČJ-2015-930310-V238,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 11.8.2015, č.j. CPR-22447-3/ČJ-2015-930310-V238, **se pro vady řízení z r u š u j e a věc se v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **j e p o v i n n a** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.342,- Kč, a to do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11.8.2015, č.j. CPR-22447-3/ČJ-2015-930310-V238, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 10.6.2015, č.j. KRPU-66961-37/ČJ-2015-040022-SV-CV, jímž bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých

zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění. Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území České republiky, byla stanovena na 6 měsíců. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl stanoven v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Současně byla určena podle ustanovení § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců doba k vycestování z území České republiky do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Zároveň bylo rozhodnuto, že se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestování podle ustanovení § 179 zákona o pobytu cizinců. Žalobce se taktéž domáhal přiznání náhrady nákladů řízení.

Žalobce v žalobě uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalované jsou v rozporu s ustanovením § 2 odst. 1, odst. 4, § 3, § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a dále v příkrém rozporu s ustanovením § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců a ustanovením § 174a zákona o pobytu cizinců. Dle žalobce se žalovaná nedostatečně zabývala odvolacími námitkami, resp. naprosto špatným způsobem právně posoudila námitky žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, pročež své rozhodnutí zatížila nezákonností a nepřezkoumatelností.

Žalobce předně namítl, že v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně jednoznačně uvedl, že jeho partner P. Q. D., nar. X, je účastníkem správního řízení. Pokud správní orgán I. stupně partnera žalobce nepovažoval za účastníka řízení, je žalobce toho názoru, že je oba správní orgán I. stupně zkrátil na jejich právech. K tomuto doplnil, že se žalovaná s touto námitkou nijak nevypořádala, a proto své rozhodnutí zatížila vadou nepřezkoumatelnosti. Žalobce rovněž namítl, že se žalovaná dostatečně nevypořádala s návrhem na doplnění dokazování, co se dodržování lidských práv ve Vietnamu týká, a to zejména z hlediska vztahu žalobce k osobě stejného pohlaví. Žalobce v tomto směru dále poznamenal, že žalovaná tuto námitku sice ve výčtu jeho jednotlivých odvolacích námitek uvedla, avšak nijak konkrétně se k této námitce nevyjádřila. Odůvodnění rozhodnutí je tak dle žalobce nedostatečné, a tudíž i nepřezkoumatelné, neboť skutečnost, že žalovaná uvedla, že v souvislosti s možností vycestování nemá jeho homosexualita žádný význam, však dle žalobce ještě neznamená, že rozhodnutí o správním vyhoštění je přiměřeným opatřením.

Pokud se týká hodnocení přiměřenosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žalobce má za to, že odůvodnění předmětného rozhodnutí je nejen zčásti nepřezkoumatelné, nýbrž i věcně nesprávné, když navíc dotyčné rozhodnutí je dle žalobce nepřiměřeným opatřením. Žalobce v tomto ohledu taktéž poukázal na to, že má vztah s osobou stejného pohlaví, jež má právo trvale pobývat na území Německa. Dle žalobce je nepřijatelná argumentace, že si svůj osobní a rodinný život může realizovat kdekoli, a tedy nikoli jen na území České republiky. Žalobce zdůraznil, že správní orgán I. stupně nijak neprovedl, resp. se nevyjádřil, k jeho návrhu na doplnění dokazování ohledně jím tvrzené homosexuality a tolerance této sexuální orientace ze strany státních orgánů Vietnamské socialistické republiky. Dle žalobce totiž jakýkoliv projev homosexuality není na veřejnosti ve Vietnamu tolerován a homosexualita je tam obecně považována za protiprávní jednání. S ohledem na tyto skutečnosti si lze proto jen těžko představit, že by žalobce a jeho partner mohli realizovat svůj soukromý a rodinný život v jeho domovské zemi dle evropských standardů. Případné soužití žalobce a jeho partnera navíc není možné ani v jiném členském státě Evropské unie, jak plyne z výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Vzhledem k těmto okolnostem tak nemůže obstát doporučení

správního orgánu I. stupně, že žalobce může svůj rodinný a soukromý život realizovat kdekoliv. Žalobce proto takové doporučení žalobce pokládá za rozporné s ustanovením § 174a zákona o pobytu cizinců, neboť nijak nereflektuje jeho základní právo na ochranu soukromého a rodinného života, jakož ani nezohledňuje jeho předchozí pobyt na území České republiky a s tím související sociální, kulturní a společenské vazby.

Závěrem žalobce uvedl, že došlo k přímému porušení ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce v tomto ohledu poukázal na to, že zmíněné ustanovení zákona o pobytu cizinců klade na správní orgány povinnost uvést v rozhodnutí úvahu týkající se přiměřenosti rozhodnutí, když dotyčné ustanovení představuje minimální množinu faktorů, které ovlivňují přiměřenost rozhodnutí. V daném případě však správní orgán I. stupně a žalovaná k této povinnosti přistoupily dle žalobce mechanicky a bez hodnocení konkrétních okolností projednávané věci, a tudíž postupovaly v rozporu se smyslem a účelem ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření k podané žalobě uvedla, že trvá na závěrech uvedených v žalobou napadeném rozhodnutí. Správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu se zákonem o pobytu cizinců, když u žalobce došlo k naplnění ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 téhož zákona. Žalovaná dále uvedla, že správní orgán I. stupně zjistil takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném dle ustanovení § 2 správního řádu. Žalovaná má rovněž za to, že odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje důvody výroku rozhodnutí i úvahy, kterými se správní orgán I. stupně řídil. Závěrem žalovaná uvedla, že neshledala pochybení v posouzení přiměřenosti vydání předmětného rozhodnutí z hlediska ustanovení § 119a odst. 2 a ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců.

Při jednání zástupce žalobce v plném rozsahu odkázal na znění žaloby, když současně v závěrečném návrhu zdůraznil, že u žalobce je dána překážka správního vyhoštění, neboť realizace správního vyhoštění by představovala nepřiměřený zásah do jeho rodinného a soukromého života, k čemuž dodal, že soužití homosexuálních párů není ve Vietnamu možné. Žalobce taktéž zdůraznil, že nedostatečným způsobem byla hodnocena otázka přiměřenosti správního vyhoštění dle ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců. Závěrem navrhl, aby žalobě bylo vyhověno, a aby byla mu přiznána náhrada nákladů řízení.

Žalovaná se z účasti na jednání soudu rádně omluvila.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během 10denní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud si u žalované vyžádal správní spis a po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Primárně se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost ve vztahu ke dvěma okruhům otázek. Jednak šlo o otázku účastenství žalobcova partnera v předmětném řízení a jednak šlo o poukaz na nemožnost realizovat vztah osob stejného pohlaví ve Vietnamu.

Žalobce v doplnění odvolání ze dne 22.6.2015 uvedl, že správní orgán poškodil žalobce a jeho partnera pana P. Q. D. tím, že žalobcova partnera neustanovil účastníkem řízení a vyslechl jej pouze jako svědka. V odvolání bylo uvedeno, že je zřejmé, že partner účastníka řízení je přímo zainteresován na řízení a toto se ho přímo týká, což deklaroval jak on tak i žalobce. Žalobce tedy namítal, že došlo k pochybení prvostupňového orgánu, když jeho partnera neustanovil účastníkem řízení.

K této odvolací námitce se ovšem žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí žádným způsobem nevyjádřila. V ustanovení § 89 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), je mimo jiné uvedeno, že správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává odvolací orgán jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání. A contrario však z uvedeného ustanovení je nutno dovodit, že odvolací orgán je povinen vypořádat se se všemi odvolacími námitkami účastníků. Nevypořádá-li se odvolací správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaná se nikterak nezabývala v žalobou napadeném rozhodnutí otázkou účastenství přítele žalobce pana P. Q. D., ač byla skutečnost, že byl neoprávněně tento přítel žalobce pominut jako účastník řízení, v odvolání výslovně namítána, zatížila tím žalobou napadené rozhodnutí procesní vadou. V důsledku toho je žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro nedostatek důvodů.

Druhým důvodem, pro který žalobce dovozoval nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, bylo nevypořádání se s námitkou, že v zemi původu žalobce nelze realizovat vztah dvou osob stejného pohlaví.

V doplnění odvolání ze dne 22.6.2015 žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí o vyhoštění je uvedeno, že správní orgán rezignoval na nutnost zjištění a zhodnocení, zda vůbec může žalobce a jeho partner realizovat svůj vztah na území domovské země, kam byl rozhodnutím o vyhoštění odkázán. Žalobce zdůraznil, že toto zhodnocení je zcela na místě, neboť v asijských zemích, zejména v těch, kde vládnou autoritářské režimy, je přístup ke vztahům osob stejného pohlaví restriktivní až nepřátelský. Tuto odvolací námitku žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí na rozdíl od předchozí odvolací námítky zmínila a reagovala na ni dvěma větami. Žalovaná uvedla, že: „*Správní orgán I. stupně dále, dle názoru odvolacího orgánu, dostatečně zohlednil partnerský vztah s panem P. Q. D., který má trvalý pobyt na území Německa, byť se nezabýval otázkou realizace jejich vztahu v domovském státě. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník řízení s partnerem mohou realizovat svůj vztah kdekoliv, nikoli výhradně na území Vietnamské socialistické republiky.*“ Je tedy možno konstatovat, že se k předmětné námitce žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí nějak vyjádřila, ovšem za situace, kdy přístup státních orgánů v zemi původu k homosexuálně orientovaným osobám by mohl případně zakládat důvod znemožňující vycestování ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců, nelze toto vypořádání námítky považovat za dostačující. Žalovaná žádným způsobem nezhodnotila postavení homosexuálních osob v zemi původu žalobce. Přestože se tedy žalovaná k předmětné námitce žalobce v žalobou napadeném rozhodnutí nějakým způsobem vyjádřila, nedošlo z její strany dle soudu k přezkoumatelnému

vypořádání žalobcem predestinované námitky. I ve vztahu k této námitce považuje tedy soud žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro nedostatek důvodů.

S ohledem na zjištěnou nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí soud konstatuje, že nemohl dále zabývat ostatními námitkami žalobce.

Pro úplnost soud podotýká, že ani správní spis neobsahuje dostatek podkladů pro posouzení otázky přístupu k homosexuálně orientovaným osobám v zemi původu žalobce.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalované zrušil pro vadu řízení a vrátil jí věc k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku. Vzhledem ke skutečnosti, že soud se domnívá, že uvedené vady řízení je možno odstranit v rámci odvolacího řízení, nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalované povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 12 342,-Kč, která se skládá z částky 9 300,- Kč za tři úkony právní služby po 3 100,- Kč poskytnutých advokátem Mgr. Petrem Václavkem podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění od 1.1.2013 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), účast na jednání dne 19.10.2015 - § 11 odst. 1 písm. g)], z částky 900,- Kč odpovídající třem režijním paušálům ve výši 300,- Kč, a z částky odpovídající 21 % DPH z výše uvedených částek ve výši 2 142,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 19. října 2015

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová